

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu Romanu ese Dumineea si Joi'a, la fie care döne septemani cu adausulu Foisiorei.
— Prenumeratiunea se face in Sibiu la espeditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiului prenumeratiunei pentru Sibiu este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumetate de anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 102.

ANULU XXV.

Sibiu 25 Decembre 1877. (6 Ian. 1878.)

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl., iéra pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru strainatate pre anu 12 fl., pre o jumetate de anu 6 fl. v. a.
Inseratele se plătesc pentru antă'a óra cu 7 cr. sirulu, pentru a dou'a óra cu 5½ cr. și pentru a trei'a repetare cu 3½ cr. v. a.

Câtra cetitori!

Anulu alu XXV. alu vietiei „TELEGRAFULUI ROMANU“ se aproia de sfersitu. Alu doilea patrariu de seculu este, in care intra cu diu'a de 1 Ianuariu 1878. Déca inainte cu siepte-spre-dieci ani a fostu indreptatitu „Tel. Rom.“ a imbarbată pe publiculu seu la activitate neintreruptă; déca pe atunci putea dice cu totu dreptulu, ca o „clipita s'a facutu mai insemnata de cătu o di mai nainte, o di mai insemnata decătu o luna si o luna mai insemnata decătu unu anu“, cându orizontulu sperantieloru politice alu românilor inca eră mai restrinsu: cu atâtua mai cu multu dreptu le va dice astadi de nou acele'si cuvinte, astadi, cându sperantiele suntu mai mari si mai numeróse, aspiratiunile la unu viitoriu maretii suntu mai multu si mai tare intetite de eveneminte, pe fia-care di.

Actualitatea, privita de-a casa, este in multe privintie descuragiatore; inse ea contine acei multi germeni, din cari au sa resara in viitorulu celu mai de aprope resadele cele mai promitietore.

Basele culturei celei adeverate suntu puse si la români. Dovada este chiaru si esistentia acestui organu si caldur'a, cu care elu a fostu pana acum spriginitu. Ele, basele culturei, au incoltitu si inverditu frumosu sub ochii nostri, in cei trecuti döuedieci si cinci de ani. Né'a stagnatore de astadi se va topí, avemu sperantia, la sórele dreptătiei, pre care prudintia barbatilor de statu ni-lu va desvalí in currendu, si toti patriotii adeverati, de ori si care naționalitate, voru vení intr'o di si voru dice românilor: amu pecatuitu ca amu vrutu sa ve sacrificâmu ignorârei; veniti si lucratii cu noi impreuna la ameliorarea sortiei patriei multu cercate, câci suntemu cu totii fii ei.

Români, cari au celea mai instructive esperintie din trecutu, atunci voru fi de siguru si mai loiali, decătu ce potu fi astadi; ei nu voru contribuí la discordiele semenate de unii ómeni, cari fâra sa muncésca, voiescu sa traësca pe socotéla muncitorilor; ci voru alergá cu totii sub stégulu, care unesce puterile in conlucrare la unu scopu comunu culturalu.

Dar' evenimentele estraordinarii, cari se desfasiura in vecinatatea patriei nostra, ne silescu a fi de aci nainte si mai destepți, in cutare privintia chiaru si mai activi. Ele nu ne iérta a perde din vedere nimic'a din cele ce se intempla in vecinatatea nostra, nu chiaru pentru că sa contribuim si noi cu parerile nostra la deslegarea nodului gordianu din orientu, si la aperarea intereselor patriei nostra, cându acést'a va fi chiamata a se amestecă si ea in acele eveneminte: ci mai multu pentru că sa nu apara, ca noi amu trai intr'o lume, pe care n'o cunoscem, séu că o amu cunoscere numai dupa cum ni-o infatiséza altii.

Cându clipitele devinu a fi in insemnata loru mai multu că alta-data dilele, trebuie sa ne adoperâmu a le si urmarí cu o repe-dime cu multu mai mare, decătu in trecutu. Amu satisface dóra de ajunsu acestui postulatu séu acestei cerintie, cându amu fi in stare dc a comunicâ publicului pe fia-care di ceea ce se petrece in lumea mare, si ceea ce aru trebuí sa se petréca la noi acasa; dar' spre acestu sfersitu s'aru cere multe mijloce materiale, de care astadi inca nu dispunem, precum multiamita lui Ddieu, dispunem de puteri intelectuale.

Editur'a „Telegrafului Romanu“, petrunsa de convingerile atinse, si avendu in vedere de o parte recerintile imperitive ale tempului, ér' de alt'a neajunsurile materiale, a facutu din partea sea ceea ce a potutu face. Dens'a, mesurându-si puterile materiali cu ratiune si cumpetu, considerându imbratisarea, de carea s'a bucuratu acestu organu din partea publicului cetitoriu, si contandu la simtiul celu bunu alu puterilor intelectuale ce suntu in apropierea nostra nemijocita, si cari suntu resolvite a se consolidá intr'unu unicu organu, — a cugetatu sa faca o surprindere placuta publicului român, inlesnindu-i modrulu de a ajunge mai in graba, că pâna ací, si mai in graba de cătu ce se pote prin mijlocirea altoru organe de publicitate, de cari elu dispune in tempulu de fatia, la cunoștin'a tuturor acelora, ce ori care publicu cu totu dreptulu le pote asteptá dela organele sele de publicitate. Dens'a a facutu, că „Telegrafului Romanu“ de ací 'nainte sa ése de **trei ori** pe fia-care septemâna, **fâra urcarea pretiului**, in marimea de pâna acumu, dar' fâra adausulu separatu alu „Foisiorei“, carea de ací 'nainte se va rangia la loculu seu in colónele acestui jurnal.

„Telegrafului Romanu“ intra dar' in noulu patrariu de seculu alu vietiei sele cu puteri innoite si inmultite, ceea ce ne magulim a crede, ca este cea mai buna gratulare de anulu nou viitoriu si celu mai bunu presentu la serbatorile *Nascerei Dului*, cari se incep cu diu'a de astadi.

Dée ceriulu, că *lumin'a cunoștiniei* sa se reverse in publicu prin innoirea si inmultirea puterilor ce participa la edarea organului nostru, spre inaintarea binelui comunu, scopulu pentru care fu intemeiatu organulu acest'a inainte cu 26 ani.

Premitiendu aceste, facem cîtra pl. t. publicu urmatórea

Invitare de prenumeratiune la „Telegrafulu Romanu“ pe anulu 1878:

Pretiului abonamentului pe anulu intregu e:

Pentru Sibiu 7 fl. — Pentru Monarchia Austro-unguresca 8 fl. — Pentru strainatate 12 fl. val. austr.

Pe jumetate de anu:

Pentru Sibiu 3 fl. 50 cr. — Pentru Monarchia Austro-unguresca 4 fl. — Pentru strainatate 6 fl. val. austr.

Pe unu patrariu de anu:

Pentru Sibiu 1 fl. 75 cr. — Pentru Monarchia Austro-unguresca 2 fl. — Pentru strainatate 3 fl. val. austr.

Adresele ne rugâmu a se scrie curatul; a se pune post'a ultima, dar' nu căte döue poste ultime, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandâmu onor. publicu asignantele postali, (*Posta-Utalvány — Post-Anweisung*) că impreunate cu spese mai putine si că mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune.

Acei p. t. domni, cari 'si inoiescu abonamentulu, suntu rugati a lipí adresele dloru pre asignantele postali. Si unii si altii suntu poftiti a se adresá la Editur'a „Telegrafulu Romanu“ in Sibiu.

Sibiu, 25 Decembre 1877.

Editur'a.

Resbelulu.

Sibiu, 5 Ianuarie 1878.
24 Decembrie 1877.

Vechi'a metropola Sof'a este astăzi centrul, în giurul căreia se învertesc acțiunile militare pe câmpul de resbelu. De către vestu inaintează serbii pe drumul dela Pirot, de către vestu și nord-vestu coboară Balcanii trupele rusești sub comandă generalilor Gurco și Arnoldi. În 31 Decembrie n., după o luptă indelungată generalul Gurco a luat pozițunea fortificată dela Tasincosie; turci parăsesc totuști pozițiile și fura persecutati de ruși. În 1 Ianuarie n. rușii au ocupat Arabconacu, Siandornicu și Delnicosarzii. Aceste lupte la polele sudice ale Balcanilor au costat pe ruși 700 omeni. —

Siesulu dela Sof'a a fostu inca din vremile lui Constantin celu mare de repetite ori teatrului evenimentelor resboinice hotărîtoare. Glotele lui Atila a pustiut aceste regiuni și ele au fostu apoi adese martori luptelor purtate între bizantini și bulgari. Interesant este, ca Sof'a a ajunsu în stăpânirea turcilor la anul 1378, va se dica tocmai acum 500 de ani.

„Monitorulu“ României publică următoarele:

Duminică, 4 Decembrie, timpul fiind fără defavorabil, Mari'a Sea Domnitorulu a statu în aceea di la Poradim.

A dîna di, 5 Decembrie, I. S. Domnitorulu a mersu la bivuacul divizunei II româna, unde s'a seversit un Te-Deum pentru a multipli a totuști puternicului de protecție a acordată armelor noastre. D-nii generali Cernatu, Manu, Cerchez și Angelescu insotiau pe Mari'a Sea. Detasamente de diferite arme erau fată la această ceremonie. Înaltima Sea s'a intorsu după serviciul divin la quartierul seu.

In dilele de 6 și 7 Decembrie, Mari'a Sea a statu în Poradim, ocupându-se cu diferite afaceri privitorie la armata. În diu'a de 8 se ficsase plecarea Mari'e Selei din Poradim; dar, din cauza viscolului să a zăpedie, ea a trebuitu să se amâne pâna în diu'a de 10, cându-timpul să mai indreptat. Înaltima Sea a pornit, la órele 8 de dimineață, insotită de d. colonel Gaillard, atașatul militar pe lângă ambasadă a Franției la St. Petersburg și de oficerii quartierului său generalu, escortat de unu escadron de ruse. Caletorii să se seversitu cu mari dificultăți, din cauza zăpediei fără mare care cădiuse și care inometise cu deseverirea drumurilor. D'abia la órele 2 Înaltima Sea a putut ajunge la satul Muslim-Selo, în departare că 40 kilometri de Poradim.

La Muslim-Selo, din cauza greutăției de a putea inainta, fia cu sanie, fia cu trasura, Înaltima Sea și-a urmatu caletorii calare pâna la Nicopoli, unde a fostu primitu, pe platoul dinaintea acestei cetăți, de comandanțul trupelor române, formându-garnisona fortăreței, cu intregul statu-majoru, de autoritățile civile ruse și de d. prefect de Teleorman. După ce a trecut prin citadela, Mari'a Sea a intrat în oraș, pe ale cărui străde erau însirat regimentul alu 10-lea de dorobanti și tunari români. Domnitorulu să a pogorit la locuindătă administrativă civilă, delegat alu principelui Cerkaski. Sér'a, orașul a fostu iluminat și corpul oficerilor regimentului alu 10-lea de dorobanti a oferit Înaltimii Selei unu banchet la care au luat parte pe lângă autoritățile militare române și autoritățile civile ruse. D. majoru Lipanu, în absență locotenentului-colonel Malarescu, ranit, a ridicat în numele regimentului unu toastu în sanatătea gloriosului capitanu alu armatei române, Mari'a Sea Domnitorulu.

Înaltima Sea, multiamindu, a

beutu în sanatătea regimentului alu 10-lea de dorobanti, care s'a distinsu asiă de vitejescă la Rahov'a. Mari'a Sea a petrecutu năpteau în Nicopoli.

A dîna di, 11 Decembrie, Domnitorulu a trecutu în revista regimentului alu 10 lea de dorobanti, căruia i-a distribuitu căte 4 medalii de argintu pentru „Virtutea militară“, de fia-care companie, bine-voindu a acordă majorului Lipan crucea de cavaleru alu „Stelei României“. La plecare, Mari'a Sea a fostu aclamată cu entuziasmu de bravul regimentu și la órele 10 a trecutu Dunarea, podul fiindu intrerupt de cauza slăvurilor de ghiatia, pe yachtul Marei lui Duce Alexis, pe care Altetii'a Sea imperială l'u pusese la dispoziție Mari'e Selei și condusu de colonelul Novosilski, oficeru de marina, atașat pe lângă persoana Altetiei Selei Imperiale.

D. ministru presedinte, consiliul comunul și județianu, d. generalu Racovita, comandanțul divizunei IV, totuști autoritățile civile și militare adăstau pe malul română la Turnu-Magurele sosirea augustului nostru suveranu. O gardă din batalionul 1 de venatori, care convoiea prisonierii turci, dete onorurile militare. Domnitorulu insotită de autoritățile de mai susu, merse la biserică, unde se facu o slujba pentru fericită intorcere a Înaltimii Selei.

De aci Mari'a Sea merse la quartierul ce i era pregătitu în casele lui Foscăo, unde luă dejunul. Apoi se prezentă totuști autoritățile și medicii spitalului de raniti din Turnu-Magurele.

Sér'a se urmă o ovăziune cu tortie din partea populației, care salută cu entuziasmu fericită intorcere a Domnului nostru.

In diu'a de 12 Decembrie, Mari'a Sea a inspectat totuști spitalele instituite în Turnu-Magurele, prin îngrijirea ministrului de resbelu, a societăției „Crucei Rosie“ precum și a ospiciului Independenției. Mari'a Sea a convorbuitu cu ranitii, consolandu-i, imbarbatandu-i și conferindu-le la toti medalii de „Virtutea militară“ care o castigase cu prețul sangului loru. Înaltima Sea a laudat multă atât bună instalare și îngrijire ce a vedutu în acel spital cătu și devotamentul admirabilu al dômnului română, alu calugarii și alu calugarilor și preotilor ce au datu servitie loru și alu medicilor cari împreuna s'a consacrău cu atâtă abnegare și iubire în cauza ranitilor.

A dîna di, 13 Decembrie, Mari'a Sea a plecatu, la órele 10 de dimineață, cu sania, urmandu-si drumul spre Rosiorii-de-Vede, oprindu-se la Putinei, unde a luat dejunul la proprietariul D. de Vrani, care i-a oferit cea mai frumoasă ospitalitate.

Înaltima Sea a sositu săra la Rosiorii-de-Vede, unde a fostu întempiat la bariera de autoritățile locale și de unu însemnatu numeru de populație. Respundiendu la felicitările ce i se adresau, Domnitorulu a disu că este fericită ca străvechiul nume alu orașului a fostu, că și în tempii trecuti, sustinutu cu onore de corpul rosiorilor pe câmpul de bătălie. Domnitorulu și-a luat apoi cuartierul în casă frumosu impodobita a primarului, unde a prandit.

Sér'a, a urmatu înaintea locuinței domnesci o manifestație de veselie din partea cetățenilor, cari au aclamat cu entuziasmu pe iubitul nostru suveranu, percurându apoi în sunetul muzicelor strădele frumosu iluminate ale orașului.

Înaltima Sea a plecatu a dîna di 14 curentu, la órele 9 de dimineață cu sania spre Pitesci, insotită de prefectul de Teleorman, căruia Mari'a Sea a bine-voită a-i acordă ordinul „Stelei României“, pentru serviciile facute armatei preste Dunare. Calea a fostu din cele mai grele, din cauza marilor troieni de zapada viscolite pe

drum, pe care-lu astupase cu desăvârsire. Abia la 7 óre săra Înaltima Sea putu ajunge la gară Costesci, unde a fostu întempiat de d. ministru alu lucrărilor publice și de d. maresialu alu curției. Domnitorulu porni cu unu trenu specialu la Pitesci, unde sosí pe la órele 8. Autoritatile civile și militare ale județului, primariul orașului și unu imensu publicu din Pitesci și de prin satele de prin prejuru adăstau în gară frumosu decorata sosirea Mari'e Selei și l'u aclamara cu nesfarsite urari. În salonul gării, primariul comunei și deputatul orașului, D. Dimancea, salutara de buna venire pe Înaltima Sea prin cuvinte bine simtite. De aci Domnitorulu intra în Pitesci prin strădele strălucită iluminate, trecându prin arcuri de triumf pe care erau scrise victoriile armatei noastre alături de numele gloriosului ei comandanțu și merse la biserică Sf. Nicolae. I. P. S. S. Mitropolitul Primat, care se află în Pitesci venit cu delegația Senatului, și P. S. S. episcopulu de Argesiu, primira pe Mari'a Sea la intrarea în biserică unde se seversi unu Te-Deum. Dupa acăstă, Domnitorulu merse, în aclamăriile multimei, la cuartierul ce i era pregătitu în casă d-lui Constantin Verzaru, unde se prezentă totuști autoritățile locale și unu mare numeru de cetățeni nobili.

Domnitorulu bine-voi a intrunit la prânzul pe I. P. S. S. Mitropolitul Primat, pe P. S. S. episcopulu de Argesiu pe D. I. Docanu, vice-președinte alu Camerei, venit cu delegația acestui corpu, pe d. ministru alu lucrărilor publice, pe d. colonel Gaillard, pe d. directoru alu prefecturei, înlocuindu pe d. prefect C. Racovita, care se află absentu din cauza perderei unchiului său generalu Nicolae Golescu, pe d. primariu, pe deputatul orașului d. Dimancea, pe președintele tribunalului, pe comandanțul gardei naționale, pe d. si d-na Verzaru și suța Mari'e Selei.

Domnitorulu a statu năpteau la Pitesci.

Revistă politică.

Majestatea Sea a suprinsu în diu'a de anul nou gregoriano pe contele Andrassy cu decorațiunea velerului de aur, decorațiune, care se da mai cu séma numai principilor. Distinctiunea acăstă are însemnată politica. Majestatea Sea dovedește prin acăstă ca este multiamitul cu politică esterna a contelui. Dupa căte a transpirat în publicu din comisiunile bugetare ale delegaților, contele Andrassy se deosebesc în politică esterna de manifestațiile magiare din Ungaria pentru turci și acăstă se vede a fi politică bine-vediuta și în cercurile mai înalte ale imperiului. De si atitudinea politică de o strictă neutralitate a poporului nemagiare din monarchia se vede aprobată în directu, dări poporele monarhiei, cari nu s'a entuziasmatu pentru turci, potu să aibă o satisfacție fată cu imparătesca si regescă distinctiune.

Ministrul Tisza, după întorcerea sa dela Berlinu a avutu în Viena o audientia la Majestatea sea și o conferință mai indelungată cu contele Andrassy. Semnu ca excursiunea ministrului presedinte alu Ungariei, nu a fostu numai o excursiune privată. Ministrul Tisza, sosindu la Budapesta, a primitu în 3 Ianuarie deputația destinată ai gratulă de anul nou. Responsului ministrului la gratulă a atinsu în generalu cestiuile ce suntu de rezolvat în anul acestă a accentuat ca rezolvarea loru este împreună cu dificultăți: a disu, mai departe, ca interesele patriei trebuie aperate în totuști direcțiile.

„Pester Lloyd“, privită de organu alu guvernului, se occupă, în tempul vinurii, de cestiuenele alegării am-

ploiaților politici. Cestiuenea acăstă, ventilata de disulu organu, este unu semnu, ca legislația ungară, încă pînă în anul viitoriu, se va apăca de reforme și în direcția acăstă și asiă este probabil ca alegerile de amplioata comitatensi, ce se voru încheia cătă mai curându în totuști comitatele restaurate, voru fi cele din urmă.

Anglia se pare a fi obosită de mediul română, la care si luă mai nainte unu avenitătă de puternicu, incă cugetă omulu ca nu mai lipsesc nimică, decătu a declară resbelu Rusiei. Dupa o scire telegrafică din Viena, adresata lui „P. L. L.“, atitudinea cabinetului engleză s'a prefăcut într-o atitudine preventivă. În cercurile politice din Viena domnește credință, ca în curându situația politica va fi mai pacinica si se va poté mijloci si unu armistită de sese septembri. La casulu căndu armistită aru fi cu putință, dice alta scire telegrafică, România, Serbia și Muntenegru voru tramite delegații loru speciali, spre a luă parte la peractările si a încheia si aceste staturi din partea lor armistită cu Turcia.

Fia, ca „pacea pre pamentu“ si „bună voire între omeni“, anunțată cu 18 seculi înainte, sa o vedem, celu putin, parțial realizată cătă mai în graba!

Sosirea principelui Carol în București.

Diurele din București cătu neau sositu inca nu d'au icona completa despre festivitățile cu ocazia sosirii principelui stă. Pentru a avea o idee si publicul nostru despre cele petrecute în București în dilele acestea memorabile pentru România reproducem cele de mai la vale mai întâiu după „U. p. A.“ si apoi după „Press'a.“

Eata ce dice „U. p. A.“:

Dupa sute si sute de ani de sclavia, cu totuști durele, cu totuști invaziunile, cu totuști trunchiările, cu totuști degradările si uciderile ce insotesc robia, naționala română revede din nou pe Domnul ei plecându în capul armatei si ieri revenindu cu independența tierei dobândita prin armă ei.

Puterea poporului lui Israile proveni, în mare parte, prin aceea ca fiind mama speră ca din pantecele sale va nasce salvatorul.

Puterea românilor de a reziste, în tempi de secoli, la totuști loviturile cătu suntu pe lume, si din care nici unu i-a lipsit, a provenit din aceea ca mama română, în cautarea desmeritatore a legăturii, face pruncului ei „descărcare sa ajunga omu mare.“

Bataliele dela Grivita, Rahova, Plevna, dovedește prin acăstă ca este multiamitul cu politică esterna a contelui. Dupa căte a transpirat în publicu din comisiunile bugetare ale delegaților, contele Andrassy se deosebesc în politică esterna de manifestațiile magiare din Ungaria pentru turci și acăstă se vede a fi politică bine-vediuta și în cercurile mai înalte ale imperiului. De si atitudinea politică de o strictă neutralitate a poporului nemagiare din monarchia se vede aprobată în directu, dări poporele monarhiei, cari nu s'a entuziasmatu pentru turci, potu să aibă o satisfacție fată cu imparătesca si regescă distinctiune.

Domnul românului, venindu ieri în mijlocul reprezentanților naționale, după intușiatele salutări, cu cari l'a primitu, dise următorul cuvintu:

D-lor Senatori, d-lor Deputati! În anul 1866, căndu amu pusul piciorulu pe pamantul Romanescu, amu venit mai întâiu în mijlocul reprezentanților naționale, spre a spune tierii ca, din aceea di, vomu împărtasi împreuna sărtacea buna că si pe cea rea. (Aplause).

Unu-spre-dieci ani au trecut din astăzi. Multe greutăți, multe nevoi amu avutu de invinsu.

De si se luni, mari si nsemnate evenimente s'a petrecutu. Locul meu in asemenea împregiurări era in fruntea știrii, care apera mosia romană, onorea si neatenția ei. (Aplause) Tiéra scie cum armata si-a facutu datoria, cum ea a reali-

satu sperantie puse întrâns'a, justificându-si nestramatata mea incredere. (Aplause).

Intorcându-me de pe câmpulu de lupta astăzi cându cele mai scumpe din dorințele dela 1866 s'au indeplinitu, amu voită a veni ierăsi in mijlocul d-vostre spre a ve multiam de felicitările ce mi-ati tramis prin delegațiunea insarcinata a me intimpină in Bulgaria. Din fericire evenimentele au mersu mai repede decât se credea, si astăzi avem o noua pagina de scrisu in istoria nostra: caderea Plevnei. (Aplause).

Sciu, si amu simtut ca tiéra a fostu intr'unu cugetu unita cu mine, in tōte grelele impreguri, prin cari amu trecutu, si ca ea a treslatala de bucuria la audirea isbândelor armatei nostră. (Aplause).

Suntu mândru ca amu fostu in capulu ei, pe cându si-a versatu săngele pentru independentia scumpei nostră patrii (Aplause).

D-dieu sa binecuvinteze România de sine statotore si sa intarésca pururea vîtedia nostra armata. (Ur'a, aplause indelungi si entusiaste).

Presedintele Camerei deputatilor, conform votului datu de dâns'a in diu'a precedinte, respunse Capului Statului romanescu liberu acum si independent, prin urmatorele cuvinte:

Bine ai venit, M. Ta, de pe câmpulu de onore, unde ai mersu cu natiunea, in cas'a representantilor ei.

Fii incredintati c'aci, că si acolo, vei intâmpină numai iubire si devotamentu.

Mari'a Ta! Ai primitu corona Principatelor-Unite, numai dupa ce Ti s'a datu incredintarea ca poporul romanu, din sate si din orasie neclintit remas-a in tōte anticile săle virtuti.

Tiér'a Te-a alesu, caci esti din semintia celor cari conduce o natiune la deplinirea destinărilor ei.

Si capitanulu si ostirea aretara, celor cari numai credeau, ca din vultur vultur nasce, ca din stejaru stejaru cresce (Aplause prelungite).

Cu spad'a Ta ai improspetatu in granitul Balcanilor serioasa nestersa a independentiei romane.

Istoria va inregistrá inca, că gloria a Mariei Tale, si faptulu — ce ofera România — aproape unicu in analele popoarelor, d'a trece dilele grele ale unui mare resbelu, si ale unei mari trecheri de ostiri straine, cu tōte libertătile constitutionale neatinse. (Aplause).

Fia bine venit dar', in capital'a Romanilor, Capitanulu si Domnulu constitutional, care din vitejia Sea facu scutu otatorilor si neatarnării tierii, éru din virtutile săle temeli'a neclintita a legilor.

Natiunea, otarita a Te urmá pe calea cea mare, striga din nou, din inima si intr'o singura voce:

Sa traesci Mari'a Ta.

Sa traësca Mari'a Sea Dómn'a românilor, dulce mangaitore a ranitilor!

Eata ce dice „Press'a“:

Intre órele 5 si 7 sér'a, unu mare numeru de teneri, jurnalisti, studenti, tipografi, comercianti si industriasi, adeverat'a espressoare a democratiei române, se adună spontaneu si decise a face o manifestațiune cu tortie, intâiul Mariilor Loru, apoi generalului Florescu, organizatorul armatei române, si dlui B. Boerescu, initiatoriul marei idei a independentiei României.

Prin o contributiune voluntara a cătoru-va teneri, in scurtu tempu, unu numeru de preste o suta tortie si vr'o trei-dieci stéguri se puse la dispositiunea tenerimeei, care, la órele 7, formandu o adunare imposanta in piati'a Sierbanu-Voda, dupa unu „urr'a“ entuziasmato, porni spre palatu.

Politi'a, trebuie sa-i facemu aceasta lauda, a fostu forte indatoritoru cu aceasta manifestare. Samuind'o, se vede, cu unu altu convoiu, ce se proiectase de primarie si de politia, spre a merge la palatu si de acolo la dnii Rosetti, Bratianu si cei-lalți, — manifestare, care, in urm'a celor ce relatâmu, a

remasu numai proiectu, — i deschidea drumulu si-i inlesnea mersulu. Astfelui adunarea, care crescea la fiacare pasu, ajunse, in continue urâri, pâna in piati'a teatrului, oprindu-se in fatia ferestrelor lui Osman-pasi'a, ce se află internat la otelul Broft. Aici dete peste music'a gardei, ce asteptă, se vede, convoiul oficialu. Ea fu luata de curentu intre tortie si stéguri, si, vediendu-se astfelui ase-diata, incepù sa cante marsiulu naționalu, in sunetele cărui'a se amestecau uralele multimei, formandu o armonia, ce miscă si inaltișufletele.

Ajungendu la palatu, adunarea facu o intrare triumfală pe maiestos'a porța de triumfu, impodobita cu armele vecchi ale tieriei.

Pe treptele palatului adastau prefectul politiei, sieful gardei, si alti oficieri. Numai aci d. prefectu observă ca este amagitu, si ca adunarea este cu totul alt'a, ér' nu convoiul oficialu. Lumea umplu curtea palatului si unu „urr'a“ sguditoriu umplu vezduhulu. Manifestarea nu se mai putea impededea. Atunci aparura in balconu M. Sea Domnulu si Dómn'a. Uralele pareau nesfersite.

Unu teneru studentu luă cuventulu, si adresă MM. LL. căte-va cuvinte bine simtite, in numele tenerimiei studiouse, pentru fericit'a rentorice. a M. Sele de pe câmpulu de lupta, la care M. Sea Domnulu respunse prin urmatorele memorabile cuvinte;

„Suntu fericitu, domnilor, ca amu pututu sa dau tinerei generatiuni o Românie libera si independenta“.

Nu se pote descrie entusiasmulu cu care multimea primi aceste generose cuvinte ale gloriosului Suveranu. Mai multe strigate de „traësca M. S. Domnitorul! traësca M. Sea Dómn'a! traësca armat'a româna! traësca organizatorul armatei!“ se ridicau din peptulu tinerimeei, insotite de uralele nesfersite ale multimei.

Atunci d. Al. Macedonschy, luându cuventulu, adresă Suveranului camu aceste cuvinte: „Mari'a Ta, tinerimea inteligenta a capitalei vine sa salute in M. Ta pe marele Capitanu alu tieriei, care a condusu armele române la gloria si marirea demna de cele mai stralucite timpuri ale tieriei. Tinerimea inteligenta saluta in M. Vóstra pe Suveranulu patriotu si inteleptu, care, in dilele de grea incercare ale tieriei, scie sa faca apela la concursulu tuturor partidelor si tuturor ómenilor de statu ai tieriei, fâră osebire de opiniuni politice“.

Unu „urr'a“ freneticu insotí aceste cuvinte, pe cari oratorulu nu le mai putu urmá, din caus'a ca d. Siefu alu gardei dete ordinu muzicei sa cante marsiulu, iér' căti-va agenti politienesci, navalindu prin multime, sparsa convoiul, separându-lu in dôue tabere, dintre cari un'a esi pe port'a din fatia, apucându spre teatru, iér' cee-a-lalta, cu cea mai mare parte a tortielor si stégurilor, apucă pe strad'a din dosul palatului, si parcurându calea Stirbei-Voda, inundă curtea generalului Florescu. Dupa unu torrentu de urale, nobilulu generalu esí in fatia adunărei, si, dupa ce i se adresara cuvintele cele mai caldurose din partea delegatului adunărei, pentru neobosit'a activitate, cu care generalulu a organisatu acesta viteză armata, ce a facutu gloria tieriei si a atrasu admiratiunea lumii, d. generalu Florescu, miscat adencu, si cu aerulu seu de adeveratu militariu, respunse cam in urmatorii termini: „Suntu 40 de ani, domnilor, de cându-mi-amu formatu convictiunea, ca numai priu armata si instructiune unu poporul să-si implinesca missiunea sea istorica. Suntu 40 de ani, de cându amu inceputu sa luptu pentru aceasta a mea convictiune, pentru desvoltarea acestor institutiuni ale tieriei mele. Cu tōte acestea, susfetele mici au credutu ca este dreptu a me

oprí sa-mi facu si ultim'a datoria cātra tiér'a mea. Me consolez uinsa cu afectiunea, ce d-vostre 'mi aretati, si pentru care ve multiamescu, urându-sa traiésca Domnitorul, traiésca armat'a româna, traiésca România!“

Entusiasmulu, cu care multimea primi aceste cuvinte, era mai multu decât solemnu, mai multu decât im-punatoriu . . .

. . . Si pe cându acestea se petrecu la generalulu Florescu, ceeala tabera a manifestării, strabatendu bulevardul, intra in strad'a pensiōnatului, oprindu-se dinaintea casei dlui B. Boerescu, si facendu-i o ovatiune din cele mai caldurește.

Reitorcendu-se manifestarea dela generalulu Florescu, se reuní pe bulevardu cu ceeala-lalta parte, reintrându astfelui de nou in strad'a pensionatului si strabatendu in curtea dlui B. Boerescu.

Dupa repetite urale, d. B. Boerescu esí in fatia multimei, unde unul din teneri lu intempină cu unu caldurosu discursu, semnalându meritele ilustrului barbatu de statu, care a scosu la lumina celu dintâi idea independentiei României. D. B. Boerescu multiam cu afabilitatea-i obicinuita, urându: „sa traësca Domnitorul, sa traësca România“.

Dupa unu insuflitul si prelungitul „urr'a“, adunarea desiertă curtea, apucându directiunea stradei spre bulevardu, unde se depusera tōte tortiele in fatia statui lui Mihaiu, si de unde multimea se sparse, incetul cu incetul ducendu fia-care cu sine suvenirea unei dile scumpe inimei fia-cărui românu!

România a perdu in dilele aceste pre unulu din barbatii sei cei mai insemnati, pe N. Golescu. Famili'a Golescilor a datu României barbati bravi, devotati patriei si natiunei, in specialu reposatulu a fostu locuitorioru domnescu, generalu, si ministru. Tiér'a l'a jelitu si lu jelesce.

Reproducem in cele de mai la vale o descriere a inmormentării sele, care avu locu Mercuri in 14. I. c. dupa „Gaz. Trans.“:

Inmormentarea generalului Golescu.

In aceste dile de reinviere a virtutiei militare române, de reamintire a gloriei straburii trebuie sa ne bucurăm indoiti vediendu cum acestu popor, pâna acum'a batjocorit de toti trasi-impinsii, scie sa exercite pe lângă eroismulu stramosiescu totodata si cea mai frumosă virtute ceta-tienescă: recunoscintia fatia cu aceia', cari s'au sacrificatu pentru binele lui. Unul din cele mai frumosă exemplu au datu in privintia acéstăi reprezentantii României in siedintia de Luni a adunării natiunale. Camer'a intiegându mórtea ilustrului generalu Nicolae Golescu a adusu unele decisiuni demne de acestu mare patriotu, demne de poporul pentru a căruia libertate si independentia sa luptat o vietă intréga.

La inceputulu acelei siedintie s'a ridicat d. ministru de externe Cogalniceanu si a vorbitu astfelui:

„Dloru deputati! Generalulu Nicolae Golescu a repausatu! Aceste cuvinte scotescu, ca suntu destule, spre a areta, nu d-vostre, ci tieriei intregi marea paguba, ce România a simtitu. Asemenea aru fi cu totulu de prisosu a ve face biograf'a acestui mare ceta-tianu. Numele de Nicolae Golescu dice totulu. Urmăsi alu unei familie eminentamente românesca, elu a socotit, ca chipulu celu mai bunu de a urmá tradițiile acestei familie eră de a merge cu timpulu, a devansá timpulu si progresulu. Sciti cu totii, cum elu s'a despartit de clas'a sea si a fostu unul dintre cei dintâi, care a socotit, ca România nu se pote regeneră, decât prefacendu privilegiile in egalitatea

drepturilor. Numele seu insémna na-tionalitate, constitutiune si democratia. (Aplause). Acestea suntu epitete ali-pite numelui ilustrului repausatu.

Eră de datoria guvernului sa vina inaintea d-vostre sa ve cera că si d-vosta sa faceti aceea ce in tōte tierile, ceea ce si in România s'a facutu, că inmormentarea marelui cetătanu sa se faca pe séma statului; nu pentru-ca famili'a sea aru avé trebuintia de acést'a, ci că unu omagiu datu de cătra natiune remasitelor repausatului. (Aplause). De aceea, dloru, guvernul vine cu unu proiect de lege, cerendu-ve nisice fonduri marginite, si nu marginite, pentru că inmormentarea acést'a sa se faca dupa nevoie timpului, ci marginite, căci guvernul e siguru, ca populatiunea Bucurescilor va face pomp'a, pe care fondurile, pe care cheltuiile, pe care drapelurile, pe care presentările de arme, pe care onorile oficiale nu o potu face: inim'a si lacrimile poporului . . . (Aplause prelungite). Nu-mi permitu a cere o schimbare a regulamentului, dar' socoltescu, ca unu asemenea proiectu nu are trebuintia sa mai tréca prin secțiuni, fia-care din d-vostre facendu secțiune: glasulu tieriei. (Aplause).

Dupa ce a mai vorbitu intre aplause deputatulu Codrescu, adunarea a admis urgentia si a adoptat cu unanimitate proiectulu de lege care stabilisce că inmormentarea sa se faca pe cheltuiel'a statului si deschise pentru acestu scopu ministrului presedinte unu creditu extraordinariu de 5000 lei.

D. P. Ghic'a cetesce apoi urmărea propunere:

Considerându, ca generalulu Nicolae Golescu a fostu cu simtieminte patriotice, că virtute civica si că ab-negatiune pentru tiéra unu exemplu maretu, pe care este de dorit sa-l aiba totu-déun'a in vedere tōte genera-tiunile si mai cu séma tōte represen-tatiunile nationale, ca in tōta viet'a sea a remas nestramutatu credinciosu principielor de libertate, nationalitate si regimului parlamentariu;

Considerându, ca in famili'a Golescu si fratii sei Stefanu, Aleandru si Radu au aretatu aceleasi virtuti patriotice:

Propunem, că onor. camera legiuitorie sa adopte urmatorea resolu-tiune:

„Representatiunea nationala declara, ca fratii Golescu au bine-meritatu dela patria.

Bustulu lui Nicolae Golescu se va asiedia in sal'a de siedintie a camerei legiuitorie.

Se pune la votu propunerea duii Ghic'a si se adopta cu unanimitate.

Adunarea decide in fine la propunerea d. Gradisteanu si Cernatescu că camer'a intréga sa mérga la inmormentare spre a onora numele si memori'a familiei Golescu.

Ceremonia inmormentării s'a se-versu amesurat programului stabilitu de ministeriu. Marti la 2 óre p. m. cortegiulu a fostu precedut de $\frac{1}{2}$ escadronu de gendarmi. Dupa aceea au urmatu: prefectulu politiei; stégurile bisericilor, colivele, onorurile bisericesci si decoratiunile reposatului; deputatiuni de scolari cu stégurile scolelor; corporile bisericesci; music'a guardiei nationale; clerulu; carulu mortuari; calulu de generalu; famili'a Golescu; camerile legiuitorie, ministrii, autorităatile publice; caret'a mortuaria, echipele curtilor primare. Cortegiulu s'a inchisu prin gard'a nationala. Decoratiunile au fostu portate de oficeri superiori ai armatei si ai gardei nationale. Cordonele carului mortuaru au fostu portate de ministrul de externe, de presedintele camerei deputatilor, de unu vice-presedinte alu senatului si de unu generalu alu armatei. In totu timpulu per-cursului cortegiului s'au trasu tunuri din 10 in 10 minute si sunau tōte

clopoțele bisericelor. Drapelele și tobole au fostu învelite în negru.

Unu număr imensu de popor urmă cortegiului. În biserică au tinenți discursuri: d. Giani și d. Brătianu în numele senatului, d. Nic. Joneșcu în numele adunării naționale. În fața bulevardului universității studenților universităției cu drapelul au intempinat cortegiul printr'un discurs. Cându cosciugul fă scosu din biserică, trupele presentarea armă și muzica gardei intonă imnul național. Multe coroane erau depuse pe carulu funebre. Cortegiul mergea apoi pâna la gară Tergoviste, unde remasile mortuarie au fostu depuse spre a fi transportate în diu'a urmată în criptă familiară la Golescu. — Dlu Hajdeu încă era să tienă unu micu și frumosu discurs, dar a fostu impe-decatu. În acestu discurs, publicat în „Romanul” d. Hajdeu spunea cu putine cuvinte cine au fostu Golescii. Ecă-lu:

„Suntu“ acum 50 de ani, boierul Dinica Golescu facea o călătorie prin teritori straine, pe care a și lasat-o descrisă cu frumosă limbă a betrânilor noștri. Ajungându la Mehadi, și cerendu dela autoritățile austriace de acolo sa-i dé 2 soldati pentru pașa drumului, i se puse la dispoziție 2 husari-români. „O ce bucuria și intristare ne-au cuprinsu atunci!“ exclama Dinica Golescu. Bucuria, căci amu, vediut din neamul nostru asiă voia, nici ostasi, bine imbracăti, bine învățați și bine indemnati în calea cinstei; și întristare ierăsi, căci, vediendu fericirea acestora, mândri, natională, ne amu adusu aminte și de vrednicii de mila ai nostri frati români din tierra română, macar nu ca odata au fostu vestiti!“

Mai departe, sosindu la Baden, Dinica Golescu a vediut „terani proprietari“ și ecă, ca, plângându de durere, elu zugravesce în trăsuri mari cu vapaia animei amarite seraci și suferintă clacasiului român.

Acelu Dinica Golescu, celu dințai boieriu care nu s'a sfîtu de a susțină, nu pe ascunsu ci în fată a sărelui, pentru perderea gloriei militare a românilor și pentru robirea opincei, acelu Dinica Golescu a fostu tatalu lui Aleșandru — muritul alătări — tatalu lui Stefanu — muritul eri — tatalu lui Nicolae — muritul astădi. Si sănțele sele lacrimi au fostu bine-cuvantate de D-dieu, căci filor lui le-a fostu datu sa privescă: doi — desjugarea satenului: cestă — trasnetele armatei române la Rahova și la Plevna.

Unul dintre parintii armatei române, din care a remasă elu celu mai vechiu generalu, Nicolae Golescu, jacea de multu în tortură unei bôle teribile, dar nu voia sa moră, nu voia sa inchidă ochii, pâna a nu vedea mărturie renascere a vitejiei strabune, nu voia, si înseși mórtea se închină dinaintea unei vointe otelite. A sositu înse o di. Condusi de stranepotul lui Fridericu celu mare, stranepotii lui Mircea și ai lui Stefanu au reinviatu barbatia română dela Rovine și dela Racovă. Giganticul vulturul alu nordului a trebuitu sa admire pe tineră acuila a României, venindu la elu în momentul supremu alu luptei. Europa uimită a recunoscutu ca săngele nu se face apa: fia în bataia peptu la peptu, fia sub plăia de glonție, fia în lucrări de artă ostasișca n'a degenerat legionariul Romei, stramutat de 2000 de ani la gurile Dunării. Si atunci Nicolae Golescu a murit, siopindu cu buze zimbide de fericire: „amu vediut-o.“

A murit: Ba nu: elu a mersu solu din partea României, pentru a spune lui Dinica Golescu, ca s'a indeplinitu si celu altu doru alu inimii sele: „slavă ostasișca a neamului!“

Noi, generațiunea cea tinera, plâ-

gemu perderea marelui patriotu, dar printre lacremile noastre straluce si o radia de multiemire. Este multiemirea ca România cea jună a măngaiat prin faptele sele momentele cele de pe urma ale României betrâne. E dulce, e sublimă mórtea cându o sperantă a vieției întregi se realizează tocmai pe pragul morimentului. Murindu fericit, Nicolae Golescu binecuvantă pe copii sei, pe noi toti, căci elu nu avea si nu doriă alti copii. Fia necurmatu cu noi binecuvantarea lui!“

Varietăți.

** Chorul vocalu care s'a produsu pentru prim'a-data cu ocasiunea aniversării onomastice a reposatului metropolitan Mareliu Andrei, va cântă liturgia st. Vasilie Dumineca în diu'a serbărei Nascerei Domnului, și a St. Ioanu gura de aur Luni, a două din biserică din cetate.

** (Se intembla minuni!) „Pester Lloyd“ jurnal inspirat de regim, aduce unu raportu despre alegerea amplioatilor comitatensi din Sibiu și — statu si ve uimiti — combată procederea comitelui supremu Wächter că ilegală. La sfersitul raportului fidelu redactiunea lui „Pester Lloyd“ face urmatoreea interesanta nota: „Dâmu locu acestei impasari, ce ne vine din o parte prea stimata, in modu neschimbă, pentru a dă ocazie comitelui supremu, a indreptă espunerea pote nu pe deplinu nepreocupata, la totă intemplantă inse a-si motivă procederea sea.“

** Postalu. Sistându-se cu 1 Ianuarie 1878 cursulu postei intre Ormenisiul de Câmpia și Mociu, postă din Ormenisiul de Câmpia se pune în legatura cu postă-diligintă de trei ori pe septămâna și adeca Lunea, Mercurea și Vinerea. In dilele numite plecareva va fi dela Ormenisiul de Câmpia diminată la 6 ore și sosește la S. Regenu la 10 a. m. Dela S. Regenu va pleca la 12 media-di și sosește la 4 ore d. m. in aceeași zi la Ormenisiul de Câmpia.

In cerculu postalu alu Sibiu-lui este unu postu vacantu de practicantul cu unu ajutu de 300 fl. Suplicele au a se inaintă la Directiunea postala din Sibiu.

** Unu daru imperatescu. Imperatulul Francisc Iosif a ordonat sa se daruiescă biblioteca din Cernauti tōte dubletele, ce s'au gasit in bibliotecă reposatului Imperator Ferdinand. Astfelib bibliotecă universitară din Cernauti s'a sporit cu 1000 exemplare.

** M. S. Imperatul Germaniei a trimis o telegramă M. S. Domnitoriului, prin care i conferă pentru braură Sea decoratiunea „Pour le mérite.“

Telegramă termină astu-feliu:

„Tu scii cătă valoare are aceasta decoratiune.“

** (Dela Universitatea fondului regescu.) La adunarea gen. ordinara convocată în 15 l. c. nu a luat parte decătu unu micu numeru de deputati din cauza ca sesiunea „extraordinara“ se sfirsise abia cu căteva dile mai-nainte. Presidentul deschide siedintă, punendu la ordinea dilei alegerea a două comisiuni, ună compusa din 7 membri insarcinati cu afacerile economice și altă din 5 membri insarcinati cu afacerile scolare. In ambele comisiuni s'au alesu exclusiv sasi. Presidentul declară a face cunoscuta diu'a siedintie procsime, deoarece comisiunile suntu intr'aceea ocupate cu pregatirea materialului de pertractat. Dupa observarea nimerita a dep. Wittstock, asupra timpului si banilor in urmă deseloru intrerumperi, siedintă se ridică, de astă data fără — intermezzuri picante.

** (Restaurarea comitatului Fagaras). In adunarea generală tienuta di-

lele trecute s'a alesu d-nii: Grecoiu, vice-comite; Codru Dragusianu, presedinte la oficiul orfanatului; Caputianu, proto-notariu; Benedek, fiscalu cõtensu; pretori: Herzsenyi pentru cercul Fagaras, Negriș pentru cercul Arpasu, Grideniu pentru cercul Sierca și Boieru pentru cercul Tohanu și Zernescu.

* (Alegerea amplioatilor comitatensi in comitatul Bistrița-Năsăud.) Vice-comite: Gottfried Lani; proto-notariu; Nicolau Besanu; vice-notariu: Nicolau Papp Boa, Danilu Wagner, Fridricu Wagner; fiscalu: Gavriil Manu; fisc: Gottfried Haupt; veterinarianu: Tom'a Stoof; perceptor: Stefanu Varareanu; contabilu: Ioanu Elekes; presedintul sedrii orfanale: Friederich Schuller; asesori la sedrii orfanale: Dorothea Cimbili, Georgiu Antonu. Pretori: Samuil Schiffbäumer, Gottfried Kuales, Alecsiu Bodo, Nicolau Russu, Ioanu Isipu; adjuncți pretoriai: Ludvig Grauer, Simionu Androu Popu Alecsiu Larios, Samsonu Marciu, Emiliu Hossu. Medici: Dr. Arnold Marzloff, Dr. Fried. Kootz, Dr. Petru Neagost, Dr. Stefanu Popu Pacurariu, Dr. Simionu Stejca.

* (Societatea de lectura). „IULIA“ a junimei române dela Universitatea din Clusiu va serbă festinul preserii anului nou 1878 la 31 Decembrie 1877 st. v. 12 jan. 1878 st. n.) in sală „otelului Biasini“ cu concertu declamativu musicale inpreunat cu saltu.

Incepulu punctu la 7 ore sér'a
in numele comitetului:

A. Todea.

** Unu concertu telefonicu in Vienă. In septembrie trecuta inginerul Ris, ajutorul de asistenti alu politehniciului din Vienă Kugelmayer și Urbanoky au facutu in localitătile Politehniciului ună dintre cele mai interesante si mai instructive incercări cu telefonul. Era vorba sa se constate, de către instrumentala se poate comunica la departări mai mari.

Intr'ună din salile din etajul de sus erau siase persoane care cântau in apropierea unui telefonu, iară intr'alta alte două diece persoane care asculta siedindu impregiurul unei mese, pe care erau totu atatea telefoni.

Departarea era să cotită pentru 37 mile austriace.

La incepulu s'a cantat unu „Lied“ de o compoziție fără simplă. Nu se audie bine si melodiă era cănu confusa. In urma s'a cântat unu choru, care se audie mai bine dar textul era inca neinteleșu. In stârșitu s'a cântat apoi „Die Kapelle“, care se audie cu o precisiune rara. De aci inainte tōte bucătale cântate se audiau fără bine. Astfelib se presupune, ca urechia inainte de tōte trebue sa se deprinda cu vibratiunile telefonului si numai apoi poate sa cuprinda si sa impreune destul de bine sunetele. S'a observat insa, ca sunetele mai multe se audu mai claru.

In urma s'a facutu incercare cu unu

telefonu mai mare, incătu nici nu mai era trebuintă că ascultatorii să si pue urechea la tubul acusticu, ci puteau sa audia dela o departare de patru cinci pasi. Astă data sunetele se audieau, dar numai pe colo cea melodiă din trensele. Cu tōte acestea pare a se fi dovedit, prin aceasta incercare ca după ce telefonul se va perfectiona, va fi cu putintă sa se comunice muzica la departări mai mari cu o deplina claritate. Diarile din Vienă credu, ca nu va trece multa vreme pâna cându concertele filarmonice dela Vienă voru fi gustate prin Berlin, Paris, Pestă, Bucuresci si alte orasie de partate. Si dreptu vorbindu, aru fi unu lucru cu multu haz, că mergându la sală Athenaeul, sa ascultăm cătu de frumosu cântă orchestra din Vienă.

Rectificare.

Domnule Redactoru alu „Telegrafului Romanu“ in Sibiu!

Din listă asternuta si publicata in Nr. 97 alu „Telegrafului“ din 8/20 Decembrie a. c. despre ofertele colectate din mai multe comune, ale comitatului Fagaras, — din orașul care erore, au remasă ne publicate, tocmice au fostu mai interesante, adnotate la finea aceleiași liste, — si adeca: totu atunci

Sau asternutu la societatea crucea rosie in Bucuresci, si scame 22 de chilograme, 69 comprese, si 10 fasie etc. care se voru putea vedea la finea aceleiași liste, si ale căroră publicare le-am totu asteptat pâna acumă, si vedîndu ca nu s'a publicat pâna astăzi, asiă vinu de nou a ve rugă, sa binevoiti a căută in numărul lista, si că continuare a publică numai rendurile din urma din aretată lista de ore-ce ne vinu intrebări din preatinsene comune colectante, fiindu cu deosebita onore.

Alu multu onoratu Domniei vostre. Fagaras, 20 Decembrie 1877 v.

Anastasie Popescu.

Bursă de Viena.

Din 23 Decembrie 1877 (4 Ian. 1878).

Argintu	103 80
Galbinu	5 65
Napoleonu d'auru (poli)	9 57
Valută nouă imperială germană	59 15

Anunciu.

Subscrisulu aduce prin acesta la cunoștință onoratului publicu, ca si-a deschis cancelaria advocatia in Brasovu stradă scheilor Nr. 101 in casele domnului I. B. Gamulea.

Brasovu 3/15 Decembrie 1877.

Simeonu A. Damianu,

advocat.

2—3

Acum numai 20 cr. intrare!

Panoramă cea mare din piatră Hermann in Sibiu.

In acesta Panorama suntu mai multe reproduceri pline de efect de pe campul de resbelu. Intre altele:

batalia cea mare dela Aladja-Dagh din 15 Oct. 1877, precum si

asaltul redutei Griviti'a dela Plevna

executat de Români,

unde acești s'a distinsu intr'un mod fără splendidu si s'a luptat cu adeverata vitejă si desprețu de mormă.

Cea din urma este unu capu de opera a unui artistu si fiindu ca este copiata intru tōte după natura, merita prea multă a fi apreciată.

La aceste invita cu totu respectulu

Carol I. Liská.

Visitatorii primesc afara de acesta căte unu presentu!

Localul este bine incăldit.

1—3